Gospod nadučitelj Čauko imajo pa že sakramensko mastno smolo. Mašo so res zamudili — in ne oni sami ampak tudi vsi šolarji — in tako ob začetek leta. Haj! to je pa že čuden, grd greh! V pekel žnjim, za svet so tako že prestari in njihove trde kosti bodejo gorele kakor baklje, da bodejo gospod Arnuš pri teh bakljah nekaj lepega od igrališča v Mir zapisali, seveda tako lepo, da se bode stara lipa ganljivo brisala oči. Toraj kar na gospoda deželnega nadzornika na obsodo dati — in po njem bode. To se takoj pribije v Miru in potem: Živio delavski dom! Zdaj bodete videli in se veselili — to bode najizvrstnejše glédališče kako bode naš Čauko kaznovan, kako se bode pekel, pražil in pražil v vrejoči smoli in masti prebrisanega Arnuša! In kaj je bilo? Nič! prav nič! prav čisto nič iz te goreče Arnuš-kaše. Popihal je je nadučitelj in prav hladnokrvno pozabal do štednje kaplice. K. k. šolski svet mu je napovedal, da se more začetek in konec šolskega leta župništvu naznaniti in s tem je dokončana grozovita usoda z katero so gospod Arnuš tako spretno pretili ubogemu nadučitelju — v Miru. Gospod Arnuš — nadučitelj Cauko nas prosi, da Vam naj povemo pred vsem svetom po pravici in resnici. Če bi bila maša 3. novembra ob 8. uri, bi bili vsi otroci in učitelji k sveti službi gotovo prišli. Ker je bila maša pa že ob 7. nam tega ni bilo mogoče, kateri je toraj kriv te zamude? Vsi otroci, čez 100 jih je, so vedeli da se šola ob ¾8. uri začne in Vi tega niste hoteli vedeti? Vsak naj sodi to stvar po svojem. Vašo delo — in veliko mudno delovanje je — ne bo nikakor v prid in ne v korist ljudstva — in Vaših ubornih — zapeljanih ovčic. Znabiti — da ne bode dolgo, in ne Vi sami, ampak tudi nekteri Vaših pristašev se bodejo grenko kesali, da so jo trumali naravnost za Vami v pogubo. Tukaj daje Nemec kruh, — tukaj daje Nemec za službo. Začel bode pa tudi Nemec — nemško gospodariti. Vi ste previden in omikan mož in ta stvar ne more drugače biti. Pustite tukaj ljudi pri miru — ne hujskate proti Nemcem — pustite delavski dom in mir in pokoj bode spet pod milo senco podljubeljske lipe, kakor je bil pred vami. Pred Vami še vedeli nismo, ali smo Nemci ali smo Slovenci — mi smo bili — Podljubeljčani — pod lipo doma — in tam je bilo zadosti — narodnega gibanja. Večje narodne vprašanje in narodne nad'ge nam Podljubeljčanom prav nič ne gredo v slast. Opeklo se jih je že veliko — pri narodnem vprašanju — in prav občutljivo opeklo. Zakaj torej peljati vbogo nam drago nedolžno ljudstvo naravnost v ogenj? Ali je to djanje dušnega pastirja, ali je to delo previdno, umno, usmiljeno? Kdo more trpeti in čemu trpeti, na duši in telesu trpeti? Pustite Podljubeljčane usodi, katera ni grenka ali jo ne pogreni in razboli odrešenik narodnih nadlog, katerega tempel se imenuje delavski dom.

Zgornja vesca. Piše se nam: 27. decembra vršile so se tukaj občinske volitve in to precej mirno. Nekateri hujskači pa niso srečni, ako ne delajo razpora. V zadnjem „Š-Miru" že čitamo hujskajoči članek, v katerem se opozarja volilce, naj postanejo „špiceljni". Nekateri občinski odborniki so namreč pokazali, da se ne pustijo od nikogar komandirati. Ko se je pričela lansko leto grda gonja proti župniku g. Cesky v Št. Ilju, izrazili so se tudi nekateri naših odbornikov, da delajo le tisti obrekovalci proti g. Cesky, kateri ga ne marajo, ker se on kot pošteni duhovnik ne udeležuje politike. V naši občini se pa nahaja tudi filijalna cerkev fare Št. Ilj. Da bi župnik Cesky v tej cerkvi ne mogel maše brati, so črnuhi cerkvene ključe skrili! Cerkev se je moralo odpreti na ta način, da se je zlezlo notri. Vprašamo: Kdo je pravi kristjan, tisti, kateri zapira cerkev pred verniki, ali tisti kateri jo odpira in omogoči tako božjo službo? Ali ni to lumparija, da se cerkev pred farani zapira? Cerkev je last vseh in ne sliši samo prvaškim hujskačem. V preje omenjenem članku „Š-Mira" pa se zdaj volilce opozarja, češ da naj pazije na odbornike. Saj imamo itak v Selbahu enega moža, kateri leta v farovž in pove tam vse, kar je kje slišal. Vprašamo tega moža: Ali se ne sramuješ vohuniti? Vsi sosedi te bodejo polagoma zaničevali, ako bodeš tako naprej delal. Tudi neki drugi mož je še tu, kateri tudi povsod špionira. V svoji občine (Scheifling) ga že ljudje za norca imajo, ako se v krčmi pokaže. Pokojni župan v Zgornji vesci ga je že iz hiše vrgel, ker je vedno prepir delal. Takih prvaških hujskačev mi ne potrebujemo. Mi smo in ostanemo Slovenci in dobri kristjani, ki hodijo v cerkev, ki pa ne zapirajo cerkve pred verniki. Ali da bi mi plačevali in vedno plačevali, drugi bi nas pa komandirali, tega pa nočemo Mi smo možje in ne babe! Več posestnikov.

Oj ti miška! Iz sv. Petra pri Grafensteinu se nam piše: Znani provizor Peter Serajnik, mož ki je bolj čist, kakor 99 devic, opravljati ima tudi filijalno cerkev „Ton". Na novega leta dan prišel je zopet točno, da bere mašo. Najprve je pridigoval in potem šel v zakristijo. Nakrat pride zopet v cerkev in naznani, da se je zgodila velika nesreča. Zbrani kristjani so se začudili in pričakovali naznanilo, kakšna nesreča je to. In končno je velečastiti provizor naznanil, da — „miška je pa hostijo snedla" . . . Vsi navzoči so se pričeli glasno smejati. Nekateri so celo prav hudomušne špase delali. Zdaj je pobožni „Ton" gnezdo „brezvercev", kajti celo največji klerikalci se smejijo . . . Oj ti miška, miška! Sicer pa vprašamo: ali Serajnik ni mogel drugače povedati, da nima hostije? Kajti malo čudno je le, ako se v cerkvi špasi delajo. Seveda, Serajnik je imel mnogo misliti in hodile so mu vse druge „miške" po glavi. 4. t. m. so bile namreč občinske volitve in to je zelo važna stvar za tega duhovniškega moralista. Zavlekel je stvar na dolgo in široko. Ali pomagalo mu ni. Kajti pri volitvah so vendar naprednjaki v vseh treh razredih zmagali. Ja, ja, ta bele miške so ta črne premagale . . . Oj ti presnete miške!

Ustrelil se je živinotržec Adamle na Hochwarter baje zaradi slabih družinskih razmer. Mož zapušča vdovo in 9 otrok.

V Leiflingu so poštarja Writza zaradi nerednosti odstavili.

Detomor. V Celovcu je porodila neka 17 letna dekla otroka in ga vrgla v stranišče. Oddali so jo jetniški bolnišnici.

Poneveril je vojak Seidl v Trbižu 199 K in jih v eni noči zapil. Tička so zaprli.

Samomor. Dvakrat že si je poskusil Dösinger v Celovcu življenje vzeti; ali vedno so ga rešili. Zadnjič si je ustrelil zopet krogljo v glavo. A rana ni smrtno nevarna.

Napad. Gozdarskega pomočnika v Trbižu najdli so neznavestnega. Bil je obstreljen in z nožom na glavi ranjen. Oddali so ga bolnici. Pravijo, da so se „ranbšiči" nad njim maščevali.

Požar. Pogorela je hiša gostilne Breiner v Kleblahu. Škoda je velika. Pridnemu delu požarnikov je zahvaliti, da se ni ogenj razširil.

Obstreljena je bila hči posestnika Tribala v grebinjski okolici. Lovski tatovi so nastavili strel, ki se sam razpoči. Nesrečnica je težko ranjena.

Po svetu.

Sol podražena. Zaradi povišanih železniških tarifov podražilo se je ceno soli in to 2 vinarja pri kili. Da bi vsaj enkrat lahko o kakšni stvari poročali, ki je postala cenejša. Ali tega mi menda ne bodemo doživeli.

General kapucincev, pater Auracher je iz Rima izginil in se v Londonu oženil. Bil je vrhovni duhovnik kapucinskega reda. Ali „ljubezni strast" ga je zapeljala . . .

Umorjena družina. Pri Zakoni na Poznanskem je umoril neki vojak železniškega čuvaja, njegovo soprogo in troje otrok ter hišo oropal.

Duhovniški tat. Pater Chirrola, kurat v mestu Fiane na južnem Tirolskem, poneveril je tamošnji kmetski posojilnici 40.000 K in je z denarjem pobegnil.

Korajža velja! V Hartbergu je oženil pred kratkem 89 letni starček neko 17 letno deklino. Bog pomagaj!

Obesil se je v Pragi katehet Gärtner na žeblu, na katerem je drugače visela slika Marije.

V cerkvi ustrelil se je uradnik Contento i. s. v cerkvi sv. Antona v Trstu, katero so zdaj zaprli, da jo iz novega blagoslovijo.

Kraljeva palača v Atenah na Grškem je pogorela. K sreči ni človeško življenje bilo v nevarnosti. Požar je trajal več dni in je napravil veliko škode.

Seno in slama!

Na naš poziv, da naj se oglasi vsakdo, kdor ima seno ali slamo prodati ali želi kupiti, smo dobili razne ponudbe. V sledečem objavimo imena tistih posestnikov, ki imajo seno ali slamo za prodati. Kupci naj se naravnost na te naslove obrnejo:

1. Jakob Wisočnik v Gornji Polskavi (tik cerkve ob okrajni cesti) ima za prodati prav dobro seno, sladko, večidel pungratno, kakih 20 do 23 meterskih centov, slame pa 15 do 16 met. centov in to eržene in pšenične. Proda doma in se tam tudi ceno izve.

2. Martin Domajnko, sv. Lovrenc dr. polje ima prodati 1.000 kil sladkega sena. Cena: 100 kil 10 kron.

3. Jožef Mlaker, Strmec p. Leskovcu ima prodati 50 metr. centov sladkega sena. Cena: 100 kil 10 kron.

4. G. Steinmetz, Lipa p. Ruden (Koroško) proda okroglo 60 metr. centov lepe eržene slame (vezane v pušelnih). Cena: loko postaja Plajburg 10 kron.

5. Alojz Repa na Ptujski gori proda 1.200 do 1.500 kil sladkega sena po 14 vin. in 800 kil slame po 8 vin.

6. Jakob Kukovič, Sela, proda 1 voz mešanega sena in 1 voz konjskega sena po tržnih cenah.

7. Alojz Pahole v Poličanah proda 400 metr. centov sladkega sena. Cena: 10 kron.

8. J. Wouk, Poličane proda 4 vagone sladkega sena in otave.

9. Vincenc Brumen, Šalovce p. Središče proda 15 do 20 metr. centov ržene slame v ridkak v snopih, ali pa očiščene za strebo od 100 do 120 šopov, kakoršno kdo želi.

10. W. G. Hoeper, graščak, Lanzmanhof pri Spodnjem Drauburgu (Koroško) proda franko postaja Ptuj 1 vagon = okroglo 110—120 metr. centov dobrega, zdravega, sladkega sena lastnega pridelka. Cena 9 K 80 vin. (loko Ptuj).

11. Juliana Sollack, Zamarkova, p. Sv. Lenart el. gor. proda več vozov prima sena, otave in slame.

12. Vincenc Blattnik, Jušence p. Račje, proda prav lepo pšenično slamo, sami otepi, prav dobra slama za krmo.

13. Franz Kupnik, Konjice, proda 20 vagonov sladkega I. sena. Cena K 10·— franko Ptuj po metr. centu.

14. A. Juraschitsch, Makole, proda 4 vagone pristnega sena in otave 8 otepov.

15. Johan Katz, Slov. Bistrica proda več vagonov sena i. s.: konjsko seno, zmešano, prompt naloženo od postaje Slov. Bistrica 10 kron pri 100 kilah; sladko seno (za govedo), prešano, prompt naloženo od postaje Slov. Bistrica 10 K 20 vin. pri 100 kilah. Seno je izborne kakovosti.

(Naprej prihodnjič).

Gospodarske.

Vinogradniki pozor! Deželna sadje- in vinorejska šola v Mariboru ravnokar razglasa, da priredi v času od 7. do 12. februarja kletarski tečaj. Ker sem se podpisani pred dvema letama tega tečaja udeležil in tam v kratkem času obilo koristnega, ja rekel bi, neobhodno potrebnega znanstva v kletarstvu pridobil, katero mi je posebno v letnikih 1908 in 1909 v katerih se je mnogo vina vsled slabega kletarstva potratilo jako koristilo, čutim se poklicanega vse stanovske tovariše v kolikor razpolagajo nad potrebnimi predznanstvi (dobro je par meščanskih šol (posebno pa, da so dovolj zmožni nemščine, da se udeležijo tega važnega tečaja. Kmetijske podružnice, okrajne zastope in denarne zavode pa smatram poklicane, da omogočijo za to sposobnim vinogradnikom če so revni, z denarno podporo udeležbo tečaja, ker iz lastne skušnje vem koliko koristnih nasvetov taki udeleženec svojim bližnim in daljnim sosedom tekom enega leta lahko da in tako poprej od javnosti sprejeto podporo na ta način v obilu meri povrne. Udeležencem želim mnogo uspeha! Rogatec, 9. januarja 1910. Andrej Drofenig, vinogradnik v Kačjem dolu.

Kmetje, ne preveč na kup — pač pa v primerni oddaljavi sadite sadno drevje! Srečni posestniki sadnega drevja, katerim je drevje v pretečenem letu obrodilo, so v mnogih slučajih za sadje več dobili nego jim je celo ostalo posestvo dobička prineslo. Na moj predlog stavljen v generalnem zboru kmetijske družbe je ista izposlovala, da je slavni deželni odbor pred 2 leti izdal letak (v obeh deželnih jezikih spisal rav-

Vaše zdravje dobite! Vaše slabost in bolečine izginejo, Vaše oči, živci, muskeljni in žile bodejo krepki. Vaše spanje zdravo, zopet se dobro počutite, ako rabite pravi Fellerjev fluid z. zn. „Elsafluid". Poiskusni tucat 5 K franko. Izdelovalec samo spotekar E. V. Feller, Stubica, štev. 241 (Hrvatsko). 708